

Nemcsak tanulni jöttünk ide

Azt mondják, hogy az ember ifjúkorában tudja magába szívni a legtöbb ismeretet életében. Ez nemcsak a szűkebb értelemben vett tananyagra vonatkozik, hanem a világ minden jelenségéről szerzett ismeretre. Tehát elsősorban tanulni jöttünk ide, de nem csak tanulni! Az idő helyes arányu megosztása a könyvek és a szórakozás között lehetővé teszi azt, hogy 18 év táján annyi élmény részese legyen bárki, amennyi a felnőttkorra is biztos "nyersanyagul" szolgálhat. Persze, valószínűleg tapasztaltatok már, hogy azt a bizonyos helyes arányt nem is mindig olyan könnyű megtalálni. Különösen így van ez az egyetemisták esetében, ahol már-már a bőség zavara okoz nehézségeket a mindenre figyelő, mindenre kíváncsi befogadónak.

Kulturális lehetőségekben mi, szegedi mórások is bővelkedünk. Nézzünk szét mindenekeelőtt szűkebb pátriánk, a kollégium területén!

Külön nem beszélünk most a kulturális élet olyan szintereiről, mint büszkeségünk, a klub; a játék- és tornaterem, kulturterem, társalgók, könyvtár, tetőterasz, TV - terem, stb. Ezekkel ugyanis már ittlétetek első napjain megismerkedtek majd. Inkább elevenítsük fel néhány sikeres rendezvényünket!

Nemzeti napok

Szép hagyományunk a nemzeti-napok sorozat. Ennek keretében tavaly novemberben Bulgáriával ismerkedtünk meg. A Magunk 16. száma a Bolgár-napok következő rendezvényeit emelte ki.

Már hetekkel a rendezvénysorozat megnyitása előtt "megbolydult" a kollégium. A rendezők időt, fáradságot nem kimélve szerveztek, leveleztek. Sok segítséget nyújtott az UNESCO Magyarországi Központja, a budapesti Bolgár Kulturális Központot pedig személyesen is felkeresték.

A "nagy napon" a Kollégiumi Bizottság lázban égett, és várta a vendégek megérkezését. Várta-várta, egyre idegesebb hangulatban és fanyarabb arccal, míg végre 7 órára befutottak. A kedélyek megnyugodtak, a hangulat feloldódott. Szvetlozár Vaszilev művészettörténész nyitotta meg a Bocskovói Kolostor ikonjaiból készült kiállítást, s egyben a Bolgár napokat is. Mándoki Mária Kollégiumi Bizottsági tag köszönő szavai után mindnyájan levonultunk a klubba az irodalmi estre. Jó áttekin-tést kaptunk a bolgár irodalom fejlődéséről sok népmesével, verssel, novellával. A hangulat egyre oldottabb lett, megérez-ték ezt a vendégek is, s az írók kritikusok bemutatkozásakor imitt-amott már dőltünk a nevetéstől. Vendégünk volt a Bolgár Centrum munkatársain kívül három bolgár író is: Dimitrov Mantov, Nikolaj Jankov és Sztaniszlav Szivriev.

A "hivatalos" bemutatkozás után élményeikről meséltek és bóko-kat is kaptunk szép számmal. Igazán sajnáltuk, amikor Geo Milev Szeptember című oratóriumának előadása után el kellett bucsuznunk az íróktól.

A Kulturális Központ Munkatársaival másnap este már régi ismerősökként találkoztunk. Közvetlen, jó hangulatu beszélge-tés során minden szóba került - az oktatási rendszertől kezd-ve az öltözködésig. Ezen az estén hallgattuk meg Réti László tanár ur előadását is a mai Bulgária politikai életéről.

Szombaton vetítés volt, főként bolgár népművészetről

szóló kisfilmekből, de láttunk néhány humoros rajzfilmet is. És hogy egy pillanatra se unhasssa el magát senki, a szünetekben egymás után forogtak a bolgár népzenei lemezek. Ferincz István a bolgár ikonokról tartott - diapozitívokkal illusztrált - előadása vonzotta a legtöbb érdeklődőt.

Az utolsó napon vetélkedtünk Bulgária földrajzából, irodalmából, művészettörténetéből és a bolgár bólogatásból./Állítólag ez volt a legnehezebb./ H. Tóth Imre tanár ur, mint zsüri-elnök, végigjátszotta velünk az egész vetélkedőt. Kiegészítette a feleleteket, bár szerencsére nem sokszor kellett. Mesélt bulgáriai tanulmányutja során szerzett benyomásairól.

Legutolsó mozzanatként, még aznap este, Han Anna tanárnő értékelte a fordítási versenyt.

Végül a Bolgár napok előtt és alatt legtöbbet dolgozó szobák jutalmul és emlékül, egy-egy szép bolgár népművészeti készletet kaptak, amit bolgár vendégeink ajándékoztak a kollégiumnak.

A rendezőségnek egy magát meg nem nevező egyén üzeni: "Minden elismerés a tiétek. Minden este lent csücsültem, pedig eléggé nehezen kimozditható vagyok. Jövőre, ha lesz ilyen, ismét lent leszek."

Kollégiumi napok

És következtek a minden évben nagy érdeklődésre számottartó Móra-napok. Valószínűleg az előbb magát meg nem nevező egyén is újra ott csücsült a programokon, amelyekről a Szegedi Egyetem áprilisi száma így irt:

A Móra-napokat Erdélyi Ágnes, a KB titkára nyitotta meg azzal

a pedagógiában közismert gondolattal, hogy a hagyományok megszépítik a közösség életét. Ezt mindjárt bizonyította is az izlésesen berendezett klubban a Móra emlékműsor. Ötletes megoldásnak találtuk Kerekes Judit hegedűjátékát az egyes idézetek között. A 35. sz. alapközösség ügyes, tartalmas összeállítását a Somogyi Könyvtárból kölcsönzött kiállítási anyag egészítette ki. Ezeken kívül még két kiállítás tartozott az első est programjához; a Hol jártak a Mórások? címmel összegyűjtött képeslapok, emléktárgyak, valamint Müller Jenőné kecskeméti batikművész értékes alkotásainak bemutatása.

A két évvel ezelőtt megindult szakkollégiumi tevékenységünket próbálta bemutatni ujszerű kezdeményezésünk, a szakkollégiumi est április 25-én. Itt a hat szakcsoport működéséről, terveiről hallottunk, majd három szakcsoport konkrét foglalkozásainak anyagával szemléltette munkáját. Az est záróaktusa volt ujságunknak, a Magunk szakkollégiumi különkiadásának megjelenése.

Jól illeszkedett programunkba a péntek esti szűkebbkörű rendezvény, amikor dr. Vörös Lászlóné kollégiumunk igazgatója, a munkásmozgalmi szeminárium következő foglalkozásaként a Magyarországi dogmatizmus problémájáról beszélt.

A pedagógus hivatástudatra való felkészülés segítéséhez járult hozzá szombaton a Radnóti Gimnázium KISZ-vezetőségének tagjaival folytatott oldott légkörű beszélgetésünk. Szóba került itt a tananyagcsökkentés, a vertikális alapszervezetek létrehozásának szükségessége és még számtalan aktuális probléma. Véleményüket az ideális kezdő tanárról feltétlenül hasznosíthatjuk majd, különösen, ha olyan rokonszenves tanítványaink lesznek, mint ők.

Szombaton pécsi vendégeink érkeztek: a Pollack Mihály Műszaki Főiskola diákbizottságának képviselői.

A kellemes, napfényes vasárnap délelőtt a sporté volt. Kosárlabdában a Móra-Kupáért folyt a harc, az Irinyi, a Teleki, a Herman és a Móra kollégiumok között.

Hétfőn a kollégium irodalmi köre Notaisz Zsuzsa vezetésével ballada esttel járult hozzá a Móra-napok ünnepélyessé tételéhez.

Április 29-én került sor a legtöbb embert megmozgató, nagy technikai apparátussal dolgozó emeletek közötti tréfás vetélkedőre - amelynek során elkészültek a gyönyörűen tálalt tejbe-griz-költemények, előkerült a Herman-ból a pizzamás fiú, jobbnál-jobb paródiák, portrék és csasztuskák születtek, és az újdonsült néptáncsoportok is bemutatták produkcióikat - hogy csak a legizgalmasabb feladatokat említsük.

A Móra-napok zárása május 2-án ünnepélyes Fórumon történt, ahol sor került az AK-k munkájának értékelésére. Ennek során négy AK kapta meg a Kiváló Alapközösség címet és a kollégiumi aktívák is jutalomban részesültek.

Kirándulás

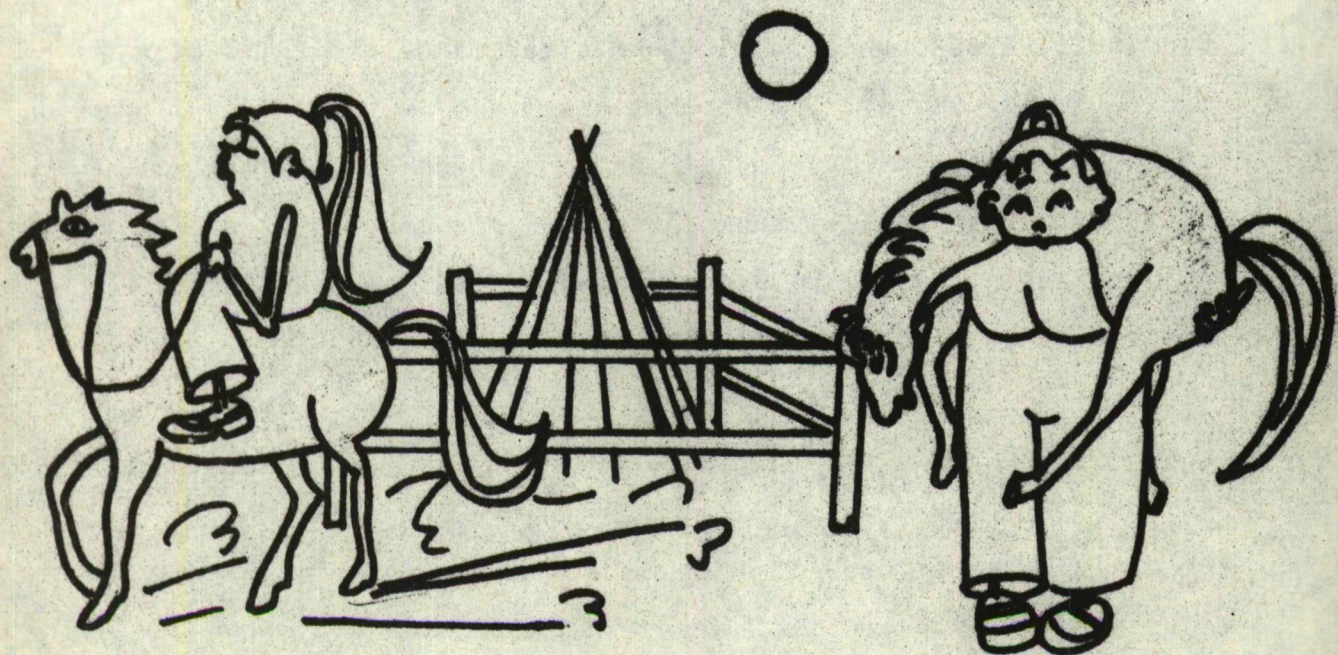
Az aktívák legnagyobb jutalma azonban minden évben az országjáró kirándulás. Reméljük, jövőre már közületek is többen résztvehetnek ezeken. Az elmúlt ősszel Kelet-Magyarországon töltöttünk 4 napot. Izeltőül közöljük élménybeszámolónk egy részletét.

4 nap Kelet-Magyarországon

Kollégiumi kirándulás 1973. okt. 8-11.

Hát mondhatom, ez is jól kezdődik!

nehébe a hortolágyon :

Megbeszéltük, hogy a késés minden percéért 1 Ft jár a közös kasszába, "reprezentatív" célokra. És erre hétfőn reggel 6 óra 2 perckor én kezdtem a fizetést 2 Ft-tal. Jaj, miért is nem huztam fel negyed órával előbbre az ébresztő órát?

Tehát hétfő reggel 6 óra 2 perc van. A kollégium még csendes, csak az épület előtt álló piros buszban kezdődik meg az élet. Indulás 120 mp-es csuszással; irány először Gyula. Érdekes a téglavár, és gyönyörű a várfürdő parkja - benne az Erkel-fával. Mai uticélunk azonban még távol; jelszavunk: "Debrecenbe kéne menni." Megérkezésünket városnézés követte, amelynek során a napi programfelelős a házigazda főlényével kalauzolt végig bennünket szülővárosán. Az esti szabad programban legelőször egy borozót látogattunk meg, ahol megismertettük az ott vacsorázókat azzal, hogy hogyan énekelnek a szegedi mórások. A hangulat jó volt - az Arany Bikát, amelynek 4. emeletén kaptunk szállást, visszafelé egyesek "arany kecskének" titulálták, de azért mindenki megtalálta saját ágját. Pedig Egertől még messze voltunk!

Másnap a dunántuliaknak lenyűgöző élményben lehetett részük: délelőtt a Hortobágyon jártunk. /Én alföldi vagyok!/
Hogy ott a szem meddig ellát, milyen szabadon lehet szaladgálni a végtelen pusztában, és milyen jó a levegő! - szélcsendes időben. Még a buszon sem tudtunk sokáig szabadulni a hatástól, - különösen ha a felszálló porfelhő elnémitott mindenkit. Viszont sehol egy erőszakos, bőgatyás csikós, sehol egy kis rablás! De a nap szenzációja - ez alföldiek és dunántuliak egyöntetű véleménye - a Nemzeti Park istállóinak megtekintése és főleg a lovaglás volt. A Pásztor-muzeum sem maradt el mögötte, nem beszélve a csárdában elfogyasztott borról. A lovak azonban elfáradtak - hiában ezek

a verseny-állatok nem bölcsész és jogász zsokékhöz szoktak. Ha ló nincs... alapon buszunkkal indultunk tovább Nyiregyházara. Bennünket elsősorban a Bessenyei főiskola épületrendszere és a JATE-n példátlan belseje kápráztatott el, valamint az a nyüzsgő élet, ami Nyiregyházán fogadott.

A vendéglátóinktól fekvőhelyül kapott gumimatracok jó szolgálatot tettek, hogy kipihenjük a megfelelő szórakozóhelyekben egyáltalán nem bővelkedő város fiainak a zaklatásait. Ugy látszik, meg akartak győződni arról, hogy jól mondják-e a nótában, hogy "nincs Szegeden boszorkány".

Ilyen élményekkel indultunk a 3. nap a Nyírség községeinek megismerésére. Jártunk Kállósemlyénben, Nyirbátorban, Nagykállón. Délután elbucsuztunk a homok hazájától; legközelebb Tiszalökön álltunk meg. Hogy kipróbáljuk a visszhang adta művészi lehetőségeket, a duzzasztómű árnyékában kánonokat énekeltünk. Remekül hangzott az egész vidék, talán még a Boszorkány-szigetre is elhozta a víz a hangunkat. Még ezen a napon azonban várt ránk Eger- és a bikavér. Azt a mulatást, amit a Tavernában műveltünk, egyhamar nem felejtik el az ottaniak - hiszen sorban jöttek különálló szeparánk elé szemügyre venni kis /35 fős/ társaságunkat. Egymás után ürültek ki a boros poharak, és egymás után jöttek elő a jobbnál jobb egri és szegedi dalok. Volt ugyan konkurrencia, de bennünket nem lehetett legyőzni. Végül a zenekar már csak nekünk játszotta - nem is egyszer - a "Szegedi csikós"-t. Záróra után, utban az Unikornis szálló felé még a rejtett tánc-tehetségek is megmutatták, hogy mit tudnak. A környéken lakók sokáig élvezhették, hogy "hogyan mulat a diák, mórások módjára."

Reggelre mintha szünet volna az arcok pirossága és a szemek csillogása, de jó is, hiszen tura következett. Ekkor szüle-

tett az idei kirándulás egyik legbecsesebb dokumentuma, amely elmeséli az egész istállóskői tura történetét. /lásd 20.old./ Mezőkövesd utolsó előtti állomásunk volt; itt Kis Jankó Bori népművész házáat kerestük fel. Utolsó közös programként egy Kecskemét utáni borozóban költöttük el megmaradt pénzünket. Ezután csak egy volt a feladatunk - torkunkszszakadtából énekelni egészen Szegedig.

Magunk

Magunkról szól a szegedi kollégiumok között egyedüli kollégiumi ujságunk, amely kettős célt szolgál. Egyrészt tájékoztat az egyetem és a Móra életéről, másrészt pedig fórumot biztosít kezdő irodalmárok prózai vagy verses műveinek és elemző tanulmányainak. Lapunk eljut több felsőoktatási intézménybe, sőt még az országos Széchenyi könyvtár is számon tartja az egyes példányokat. Így - amellet, hogy hírünket eljuttatja országszerte - , a külkapcsolatfelvételnek is kiváló eszköze. Hogy méginkább az lehessen, ehhez a Ti segítségeteket is feltétlenül várjuk, hiszen bölcsészek és jogászok lévén biztosan sokan szeretnek közületek irogatni.

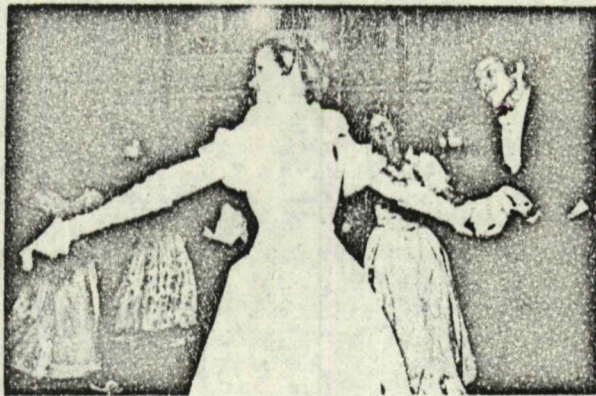
Áttérve az egyetemi szintű kulturális lehetőségekre, a klub után elsőként kínálkozik a néptánccsoport, az énekkar és az irodalmi színpad. De még nincs vége a listának, hiszen nem beszéltünk az Art-Kino-ról, az Artium et Politechnikum rendezvényeiről, az Alkotókör munkájáról, és kimaradtak felsorolásunkból a véroosi kulturprogramok is - kezdve a

színházról a Bartók Művelődési Központ ismeretterjesztő elő-
adásáig.

Azt hiszem, egyelőre ennyi elég. A többit majd személyesen
tapasztaljátok - többek között az őszi Mongol-napokon, a
Tiszatáj-esten, a hortobágyi tájjellegű napokon, a tréfás
mikulás-esten, valamint olyan sorozatainkon, mint Tanárok
lettünk, Tanáraink emberközelben, stb.

Mindezeket a terveket már a Ti közreműködésetekkel szeret-
nénk megvalósítani.

Biró Katalin

A néptáncosok - akik a vizsgaidőszak
előtt érkeztek meg Lengyelországból -
francia négyessel nyitják meg a gólyabált.